

Osmi marec, mednarodni ženski praznik, praznujemo že desetletja ne samo kot praznik svobodoljubnih in demokratičnih žensk, ampak kot praznik vsega naprednega človeštva. Zgodovina 8. marca nam je več ali manj znana. Pobudo za to obeležitev je daljnega 1910. leta dala nemška revolucionarka in borka za ženske pravice Klara Zetkin. Osmi marec naj bi bil dan, ki bi delovne ženske po vsem svetu združil v zavesti skupne usode, da lahko le združene dosežejo spremembo svojega položaja. Toda ne v osamljeni borbi žensk za njihove pravice, temveč v boju vseh delovnih ljudi proti izkoriščevalskim sistemom, za svobodo in enakopravnost.

Tudi pri nas smo pričeli proslavljati 8. marec že pred izbruhom prve svetovne vojne. Ženske so, kot najbolj prizadeti člen družbe, na shodih, zborovanjih in s svojim delovanjem upravičeno protestirale proti krivicam, ki so tlačile celoten delavski razred v stari Jugoslaviji. V usodnem letu 1941 so množično sledile pozivu Cen-

Osmi marec 1987

tralnega komiteja KP Slovenije v boj proti imperialistični vojni in okupaciji dežele, za popolno politično in socialno enakopravnost ter si po besedah Borisa Kidriča »svojo dejansko enakopravnost v osvobodjeni domovini uveljavile tudi zaradi tega, ker so se udeležile splošnega ljudskega narodnoosvobodilnega gibanja in v njem doprinesle enak delež v žrtvah, enak delež v trpljenju in pomanjkanju, enak delež v zavesti, zato pa tudi enak delež v zmagah.

Mednarodni praznik žensk praznujemo vedno v smislu mobilizacije ženskih sil za borbo. V čem obstaja ta mobilizacija je odvisno od vsakokratnih razmer, v katerih praznujemo 8. marec. Zato se moramo ob letošnjem 8. marcu zadržati ob vprašanju, kakšne naloge se postavljajo pred ženske danes. To je potrebno toliko bolj, ker se v našem javnem življenju in mnenju vse bolj izgublja prava vsebina 8. marca in se opazno krepi nerazumevanje in podcenjevanje vseh tistih vprašanj našega družbenega razvoja, ki so povezane z žensko populacijo. Zaostrene ekonomske in družbene razmere pri nas so v zadnjem obdobju poslabšale možnosti za polnokrvno sodelovanje žensk v gospodarskem in družbenem življenju. Ženske ostajajo na obrobju v družbenem odločanju. Ne glede na visok delež žensk med zaposlenimi v Sloveniji, številni posamični neugodni trendi vodijo v položaj, ko postaja perspektiva ženske, kot enakovrednega delavca v združenem delu, vse slabša. V razvrščanju razvojnih prioritet naše družbe izostaja občutljivejša zaznavanje in odločnejše razreševanje tistih problemov, ki jih ženske najhitreje in najbolj občutijo, so pa to dejansko najširša vprašanja humanizacije in kvalitete življenja.

To je le nekaj opozoril, ki kažejo, da na področju »ženskega vprašanja« drsimo nazaj. Tega ne smemo in ne moremo sprejeti; ženske so s svojo dosedanja dejavnostjo dokazale, kako pravilno razumejo in čutijo potrebe današnjega časa. Zato menimo, da z odsotnostjo ali slabo zastopanostjo žensk tam, kjer se sprejemajo ključne odločitve, niso prikrajšane le ženske, ampak se to pozna tudi na vsebini celotnega našega odločanja in razvoja. To so družbena vprašanja, katerih ustrezno razreševanje predstavlja izpit celotne naše skupnosti in pomenijo merilo po znanem izreku, da je družba toliko demokratična in napredna kakršen je položaj žensk v njej.

ERNA ŠNUDERL

Jesenska pomladitev SZDL

Iztekle se je »leto volitev«, kot smo radi poimenovali leto 1986. In že so pred nami priprave na nove volitve, tokrat v organizacijah SZDL. Letos namreč poteče štiriletni mandat aktivistom v organih Socialistične zveze. Res, da bodo volitve šele v septembru (KK SZDL), novembru (OK in MK SZDL) in decembru (RK SZDL). Vendar pa nam vrsta nalog narekuje, da se na jesensko »pomladitev« organov Socialistične zveze pripravimo pravočasno in bolj temeljito kot običajno.

Predsedstvo občinske konference SZDL Ljubljana Center je na svoji 62. seji, 12. februarja 1987, sprejelo okvirni program in rokovnik za izvedbo volitev v krajevnih konferencah in občinskih konferencah SZDL. Po sklenjenem evidentiranju, ki bo potekalo vse do 30. junija, bomo septembra sklenili kandidacijske postopke in opravili volitve. Kot je ob takih priložnostih navada, bomo ocenili delo naše frontne organizacije, sprejeli nadaljnje usmeritve in izvolili nove organe občinske konference.

Na volilno programskih sejah moramo oceniti številna vprašanja naše lastne organiziranosti in delovanja konferenc in njenih organov, upoštevajoč razmere, vprašanja in probleme, ki so nastajali v našem okolju. Predvsem bomo morali dobiti odgovore na nekatera vprašanja, kot so:

- Ali so se konference s svojimi oblikami dela odzvale na vsa pomembnejša vprašanja, ki so pestila naše delovne ljudi in občane?
- Kako je socialistična zveza s svojimi sveti, komisijami in sekcijami sodelovala pri oblikovanju in uresničevanju sprejetih in frontno usklajenih programih?
- Kaj se je dogajalo s stališči, pobudami in mnenji naših krajanov?
- Ali se problematika in pobude krajevnih konferenc odražajo v delu in usmeritvah občinske konference SZDL?

Pred štirimi leti smo si zadali vrsto pomembnih nalog. Zato moramo odgovoriti na vprašanje, ali smo jih izpolnili ali ne. Če katere od nalog nismo izpolnili, bomo morali povedati zakaj tega nismo storili.

Z izvolitvijo delegatov v konference SZDL za naslednja štiri leta bomo zaokrožili kadrovske rešitve v posameznih temeljnih samoupravnih in družbenopolitičnih skupnostih. Da bi izbrali najprimernejše in najbolj sposobne ljudi v občinsko, mestno in republiško konferenco SZDL, se moramo najbolj temeljito pripraviti v temeljnem okolju, torej v krajevnih konferencah SZDL. Priprava na volitve so namreč skupna družbena naloga vseh nas. Če bomo v krajevnih skupnostih, vseh družbenopolitičnih organizacijah, družbenih organizacijah in društvi odkrito in odgovorno razpravljali o tistih ljudeh, ki jih bomo evidentirali, če te ljudi poznamo in jim zaupamo, če poznamo njihov odnos do samoupravljanja in naše družbene ureditve, potem ne bomo mogli izbrati napačne ljudi.

Kaj moramo torej storiti v krajevni skupnosti? Vse krajevne konference SZDL morajo skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami, društvenimi organizacijami in društvi ter organizacijami združenega dela na njihovem območju pripraviti predloge za člane konference, predsedstva, organov pri predsedstvu krajevnih konferenc in predlagati kandidate za organe, kakor tudi za nosilce vodilnih funkcij v teh organih. Izoblikovati pa morajo tudi predloge za člane konference, predsedstva in vseh organih občinske, mestne in republiške SZDL.

EMIL TROHA

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XIV - 3. marec 1987

Štev.: 3-4 BREZPLAČNO

SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL

Ostre besede o razpolaganju s prostorom

V naši občini imamo pomemben in občutljiv prostor in zato nam ne more biti vseeno, kako z njim gospodarimo in kako z njim razpolagamo, so med drugim poudarili na seji predsedstva občinske konference SZDL, ki se je sestala 19. februarja. Beseda je tekla o zapletih okrog lokala na Titovi 25, čeprav so uvodoma poudarili, da ne gre toliko za sam konkretni primer, pač pa bolj za gospodarjenje s prostorom v občini. Socialistična zveza se ne spuša v strokovne opredelitve, oceniti pa mora politični položaj, so dejali na seji, na kateri so dali vso podporo občinskemu izvršnemu svetu in njegovemu predsedniku pri razreševanju te zadeve.

V razpravi je bilo slišati mnenje, da je bila skrbnost postopka vprašljiva in da ni bilo storjeno vse korektno in tako kot bi bilo treba. Prav zaradi tega je prišlo do neljubih konfliktov. V kratkem navajamo mnenje iz razprave, ki je bila večkrat tudi zelo ostra. Mnogo stvari je prepuščenih pobudi posameznikov in nekateri prostori v naši občini niti niso evidentirani, da so prazni. Na tem področju vlada nered in zato moramo vnaprej določiti namembnost posameznih lokalov. Krajevna skupnost Ajdovščina je prizadeta, ker je bila v primeru lokala na Titovi 25 odstranjena iz postopka. Krajevne skupnosti nihče ni vprašal za mnenje. V krajevni skupnosti Ajdovščina ne bodo dovolili, da bi se dokopal do raz-

polaganja z določenim prostorom nekdo, ki je pridobil lastnino na sporni način. Stanovalci so bili zavedeni in prav tako tudi delovne organizacije, ko jim je bilo predloženo naj dajo soglasje za dejavnost v spornem lokalu.

Soglasje za lokal na Titovi 25 je bilo v primerjavi z drugimi postopki pridobljeno zelo hitro. Kdo v občini spremlja, če se nek lokal uporablja za tisti namen, za katerega je bilo dano soglasje, so vprašali na seji.

Predsedstvo občinske konference je podprlo napore izvršnega sveta, da ukrene na podlagi veljavnih predpisov vse, kar je v njegovi moči, da se zadeve uredijo ob doslednem spoštovanju skupščinskih usmeritev. Sociali-

stična zveza zahteva, da dosledno upoštevajo zakonitost vsi organi, ki sodelujejo v postopku. Ob koncu se je predsednik občinske skupščine obvestil predsedstvo o predlogu predsednika izvršnega sveta za razrešitev dosedanjega predsednika komiteja za urejanje prostora Jurija Lenarda. Predsednik izvršnega sveta hkrati predlaga, naj bi zbori občinske skupščine začasno imenovali na to mesto Lojzeta Sostra.

Predsedstvo je na isti seji obravnavalo tudi položaj upoko-jencev v naši občini in se seznanilo z njihovo problematiko. V občini Center je osem društev upoko-jencev s približno 4 tisoč člani. Zavzelo se je za tesnejše sodelovanje med društvi upoko-jencev in organizacijami socialistične zveze v krajevnih skupnosti.

Med razpravo o prostorskih sestavinah srednjeročnega plana pa so se zavzeli za to, da bi predvidene posege na tem področju najprej razstavili in obravnavali v krajevnih skupnostih, kjer so prebivalci najbolj prizadeti, kadar gre za predvidene spremembe na njihovem področju. Opozorili so tudi, da potrebujemo v Ljubljani predvsem čist zrak, kar pa ni vedno v skladu z načrti, ki predvidevajo gradnjo garaž v najbolj gosto naseljenih predelih mesta.

N.I.